

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grama Octavian,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Grama Octavian împotriva Comisiei Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Grama Octavian și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 19 noiembrie 2013, Grama Octavian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare.

În motivarea acțiunii a indicat că prin actul de constatare nr. 04/57 din 24 octombrie 2013, emis de Comisia Națională de Integritate a Republicii Moldova a fost constatat faptul încălcării regimului juridic al conflictelor de interese de către reclamant în calitatea sa de vice-ministru al Ministerului Sănătății în cazul elaborării Listelor de medicamente compensate de stat (modificărilor și completărilor la liste), prin neabținerea de la participarea la luarea deciziilor ce pot fi compromise de interesele personale sau de apartenența la anumite organizații.

Reclamantul afirmă că în virtutea funcției ocupate, într-un mod sau altul activitatea sa este tangibilă cu piața produselor farmaceutice, iar, activitatea spitalelor, centrelor de sănătate, chiar tratamentul bolnavilor în condiții de ambulator presupune o legătură strânsă cu această piață. Nici un factor de

decizie din ministerul în care activează în calitate de vice-ministru nu poate evita contactul cu lumea farmaceutică.

Explică că în scopul stabilirii modului de prescriere și eliberare a medicamentelor compensate persoanei înregistrate la medicul de familie, prin Hotărârea Guvernului nr. 1372 din 23 decembrie 2015, a fost aprobat Regulamentul privind prescrierea medicamentelor compensate pentru tratamentul în condiții de ambulatoriu al persoanelor înregistrate la medicul de familie.

Indică că prin ordinul Ministrului Sănătății nr.533 din 04 iunie 2012, pornind de la necesitatea perfecționării calității asistenței medicale acordate populației, promovării și realizării obiectivelor naționale în domeniul sănătății, pentru coordonarea activității specifice în domeniile medicale, a fost aprobată componența nominală a Comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății, așa, au fost create 47 comisii în diferite specialități cum ar fi alergologie, dermatovenerologie, imagistică, medicină de urgență, medicină legală etc., iar, fiecare comisie este constituită din 3 membri, care sunt cei mai buni specialiști în domeniile vizate, astfel, totalitatea membrilor acestor comisii alcătuiesc circa 150 personalități din domeniul medicinei.

Reclamantul menționează că, în calitate sa de vice-ministru, în nici un fel nu putea propune sau decide includerea unui careva medicament în listă, nemaivorbind de medicamente separate, mai mult ca atât, în propunerile sale comisiile menționează doar denumirile comune internaționale (DCI) ale substanțelor medicamentoase și în nici un fel cele comerciale, care sunt relevante fiecărui producător în parte.

Invocă că Comisia stabilește greșit precum că acesta a participat la ședințele Consiliului pentru medicamente compensate unde au fost luate decizii de acceptare ca excepție în Lista medicamentelor compensate a unor medicamente cu denumiri comerciale de la un singur producător, Comisia făcând trimitere la trei procese-verbale ale ședințelor Consiliului 06 septembrie 2010, 20 septembrie 2012 și 09 octombrie 2012.

Reclamantul afirmă că cele presupuse de pîrît a fi constatate, contravin realității, deoarece la ședințele vizate nu au fost puse în discuție subiecte care ar dori Comisia Națională de Integritate, așa, la ședințele respective Consiliul pentru medicamente compensate nu a acceptat propunerile înaintate de comisiile de specialitate solicitînd prezentarea lor repetată; propunerile de includere a medicamentelor parvenite de la comisiile de specialitate s-au baza doar pe DCI (denumiri comune internaționale), protocoalele clinice internaționale și

naționale, nu s-a făcut referire la companii farmaceutice sau denumiri comerciale, iar, decizia Consiliului s-a axat pe necesitatea examinării proiectului de Listă de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale (AMDM) în conformitate cu criteriile de acceptare precum și verificarea dacă medicamentele cu DCI sunt incluse în catalogul național de prețuri.

Totodată AM DM urma să selecteze toate denumirile comerciale pentru a colecta ulterior prețurile acestora conform metodologiei adoptate, precum și alte abordări care nu au nici o relevanță la includerea/excluderea anumitor medicamente în Lista medicamentelor compensate, precum și la susținerea unuia sau altor producători sau distribuitori de medicamente.

Mai indică că soția acestuia, Stela Grama, este reprezentanta companiei Bosniace „Bosnalijec. Pharmaceutical and Chemical Industry JSC”, nu este și nu a fost susceptibilă degrevării de vre-unui drept constituțional, inclusiv dreptului la muncă, ea nu are nici o obligație, atât legală cât și morală, de a-și compromite țară temei legal cariera și evoluția sa profesională, din moment ce nu este și nu a fost în subordinea sa, iar, luând în considerație faptul, că ambii au absolvit facultatea de medicină, e și normal că domeniile de activitate sunt în anumită măsură interferențe.

Reclamantul a indicat că Stela Grama este doar un angajat al firmei europene farmaceutice din Bosnia, dînsa nefiind fondator, acționar, asociat, membru al consiliului de administrație, membru al comisiei de control sau de revizie și nici factor de decizie al companiei „Bosnalijec, Pharmaceutical and Chemical Industry JSC”, din aceste considerente nici reclamantul și nici soția acestuia nu putea avea careva beneficii de pe urma aprobării Listei de medicamente compensate garantate de stat.

Reclamantul Grama Octavian solicită anularea actului de constatare nr. 04/57 din 24 octombrie 2013, emis de Comisia Națională de Integritate ca fiind ilegal în fond și emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016, s-a respins acțiunea înaintată de către Grama Octavian.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către Grama Octavian și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016.

La 03 iunie 2016, Grama Octavian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun.

Chișinău din 27 ianuarie 2016 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de către Grama Octavian.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărîrile instanțelor judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece a fost emisă cu neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată, cât și cu interpretarea eronată a legii.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grama Octavian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grama Octavian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Grama Octavian ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Grama Octavian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas